

180 KRAADI

AIN MIHKELSON: PANGAST RAPPA

MAAILM ON PALJU VÄRVILISEM, KUI
KONTORIAKNAST VÄLJA PAISTAB

Panganduses liisingu müügimehena alustanud ning nüüdseks kanna kindlalt Eesti *coachingu*-maastikul kinnitanud mentor **Ain Mikkelson** jättis ligi poolteist aastat tagasi seljataha 18 aastat kestnud korporatiivse juhikarjääri, et varajastel hommikutundidel mööda müstilisi rabaradu rännata ja ainulaadsetel öötseremooniatel Suure Vaimu sõnumeid püüda. Uue ja põneva suuna tagamaid ja tulemusi uuris **Kerttu Kongas**.

Kui Ainiga Telliskivi Loomelinnakus kohtume, tuleb ta parasjagu kokkusaamiselt enda isikliku *coachi* **Annika Söötiga**. Jah, tõepoolest – ka professionaalsed mentorid vajavad aegajalt head nõu ja tuge. Küsin naljatades, kuidas ta ühte uusimasse eesti keele uuendusse „koots“ suhtub? „Kõla on sel küll veidi imelik, aga eks taristu oli ka alguses võõras. Võtab natuke harjumist,“ naerab ta seepeale.

Šamanism, avita!

Paratamatult tekib küsimus, kas ja millised olid need heitlused, mis Aini uue raja otsingule lükkasid. Igapäevastelt ärikoosolekutelt paastu, väelaulude laulmise ning vaimu ja keha puhastavate higitelgi rituaalideni jõudmine ei juhtu ju üleöö ega ka ilma mõjuva põhjuseta. „Juba ligi seitse aastat tagasi tundsin, et mu hinges kripeldab ja miski nagu närib, kuid ma ei saanud täpselt aru, mis on selle põhjus. Mul oli ikka päris halb olla, nii vaimselt kui ka füüsiliselt,“ räägib ta.

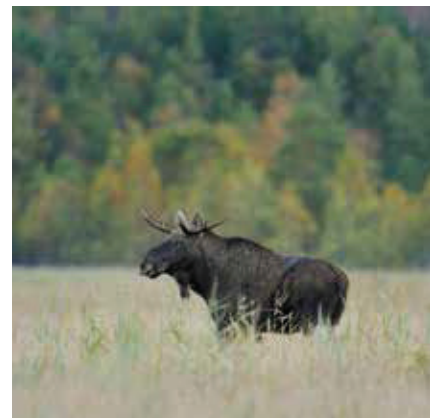
Põhjuse teadasaamiseks katsetas Ain erinevaid ja üsna värvikaid viise: käis koolitustel, seminaridel, proovis erisuguseid tehnikaid ning pöördus isegi šamanismi poole. „Kogu selle meeletu proovimise positiivne külg oli, et see andis mul-

Tunne oli nagu munk oleks kloostrist välja saanud ja reivipeole sattunud.

le teiste aitamiseks palju kasulikku juurde. Pole ju mõtet lasta teistel jalgratast uuesti leiutada, kui seda ise juba teinud oled.“ Lõppkokkuvõttes on Ain loomulikult ääretult tänulik: „Eks mu hing andis mulle märku, et see, mis ma teen hakkab lõpule jõudma, et ees ootab muudatuste aeg. Kõik toona õpitu ja katsetatu kuulub täna marjaks ära.“

Arusaamine, et võiksin *coachinguga* täiskohaga tegeleda, jõudis minuni ühes mentorlusprogrammis osaledes. „Minu hirmud pärast seda ilmutuslikku arusaamist olid alguses ikka väga suured. Mäletan, et mu kursusepartner küsis minult veel, kui suurt hirmu ma kümne palli süsteemis tunnen. Oleksin tahtnud öelda 100, kuna tol hetkel tundus turvalisest keskkonnast lahkumine ja aastaid praktiseeritud tööga lõpparve tegemine kõige kohutavam asi üldse,“ selgitab Ain oma *coachinguse* laskumise alguspäevade hirme. Tookord aitas teda visualiseerimine – Ain hakkas end mentorina ette kujutama. See taandas tema hirmud

tasahaaval, kuni need asendusid täieliku valmisolekuga. Väga suureks abiks oli ka isiklik *coach* Annika, kes andis hoogu juurde, et vajalik kindlustunne saavutada.

Hea uus ilm

Eelmise aasta kevadel, vahetult pärast pangast äratulemist, oli kõik nii erinev ja uus. „Tunne oli nagu munk oleks kloostrist välja saanud ja reivipeole sattunud. Maailm tundus järsku nii suur ja värviline. Suures organisatsioonis töötades kiipub paratamatult ära kapselduma, kuna lävid vaid samade inimestega ja elu kujuneb väga ettevõttekeskseks,“ meenutab Ain.

Alguses oli Ainil küll palju toimetamist, kuid sügise saabudes jõu-

Aini nipid selleks, et silm säraks

„Elu ei pea olema kannatus- te rada. Tammsaarelik ellu- ja töösse suhtumine on eestlas- tes küll sügavalt juurdunud, kuid saab ka palju lihtsamalt,“ teab Ain. Tal on ka mõned head nõuanded taskust võt- ta, mis muutust planeeriva inimese õigele teele võiksid suunata ja seal ka hoida.

- **Nipp 1** - Kõlab küll para- jalt klišeelikult, kuid tu- leb teha seda, mis endale meeldib ja südamesse läheb. Ja ega seal muud suurt trikki ei olegi. Kui teed, milleks siia ellu oled kutsutud, siis on ka kõrge- mad jõud sinu poolel ja toetavad sind.
- **Nipp 2** - ... ja tee seda koos inimestega, kellel on samad väärtushinnangud. Kambaga koos saab teha ikka väga ägedaid asju.
- **Nipp 3** - Võta uut eluetap- pi kui väikestest sammu- dest koosnevat teekonda. Proovi ja vaata, kuidas on tunne pärast esimest, teist, kolmandat jne sam- mu. Asju ei pea tegema kohe suurelt, ka elevanti süüakse ikka tükikaupa.
- **Nipp 4** - Teekonna õnnes- tumisele aitab kaasa ka avatud meelelaadiga sõ- ber, kes ettevõtmist toe- tab ja kellega on võimalik ideid pörgatada. Või siis hea *coach*, kes aitab asjad selgeks mõelda.
- **Nipp 5** - Ära muretse liig- selt raha pärast. Minu kogemus on näidanud, et kui hakkad tegema n-õ õiget asja, siis hakkavad liikuma ka vastavad ener- giad, mis seda muutust soosivad ja toetavad.

Kui teha õiget asja, siis ei teki mingit üleliigset energiakulu.

dis päralt ka uus reaalsus ja uued kohustused. „Pidin alustama täiesti nullist, mis oli väga keeruline, kuna kliente mul ju ei olnud,“ räägib ta. Palju aitas üks äge *coachingu* väljaõppeprogramm, mida viis läbi Kanada päritolu Erickson International. Lisaks uutele tehnikatele ja tööriistadele sai Ain aastataguses programmis n-õ omasugustega aega veeta ning palju vajalikku uut energiat. „See programm andis hea tuule tiibadesse, oli nagu käivitaja,“ ütleb Ain.

Küsin temalt huvi pärast, kas ta vahel mõtleb, et tahaks oma eelmist tööelu tagasi? „Hetkel ei kujuta küll ette, mis peaks selleks juhtuma, et ma oma endise tööelu juurde tagasi

läheksin. Peaksin olema rahast ikka täiesti lage ja ilma igasuguse muu variandita,“ naerab Ain ning selgitab, et praegu on tal vabadus teha seda, mis talle tõeliselt meeldib ja millest on ka teistel käegakatsutavat kasu: „Saan seda kõike teha viisil ja kellaajal nagu mulle endale sobib ja meeldib.“ Ain jääb korraks veel mõtlema ning lisab siis rõõmsalt ja otsusekindlalt: „Ei, nüüd on ikka äge!“

Ja sai Kasvu Labor!

Kasvu Labori asutas Ain eelmise aasta juunis, kogu ettevõtmine sai teoks väga loomulikku teed pidi. „Programm, mida me ka pangas vedasime, oli samuti Labor ehk siis katsetamise koht. Mind kõnetab, et

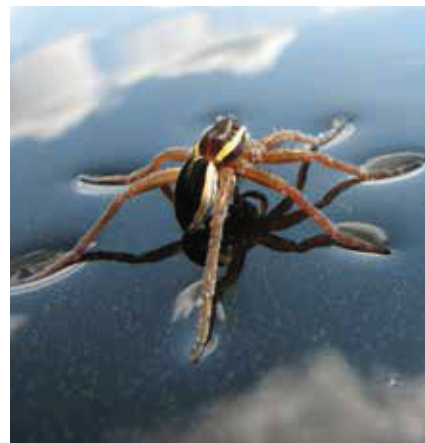

eksperimenteerin seal ise ning aitan ka teistel seda teha," räägib Ain. Tema sõnul on kõik sealsed tegevused tulnud väga loomulikult moel, justkui iseenesest välja kasvanud. Kindlasti päris nii ei olnud, et mees istus maha ja otsustas midagi teha. Pigem hakkasid Kasvu Laboriga seotud asjad kuskilt otsast liikuma ja temani tulema. Kui pakkumine meeldis, siis võttis Ain sellest ka kinni.

Klientide leidmine oli alguses paras tegemine. „Võtsin ikka ise nõõbist kinni ning tegin n-õ müügitoõd. Viimasel ajal jõuavad inimesed meieni juba soovitude peale,“ tunneb Ain heameelt. Kuidas neil asjad Kasvu Laboris toimivad? Aini

sõnul saavad inimesed enamjaolt *coachingu* käigus juba ise aru, mida edasiliikumiseks ja kasvamiseks teha tuleb. Alguses kaardistatakse need küsimused, millele vastust soovitakse ning sellest areneb edasi see, mida ühiselt tegema peab, et vastusteni jõuda. Inimestes on see teadmine tegelikult juba olemas. Mõnel küll sügavamal, kuid paljudel tuleb see pinnale üsna kiiresti.

Peamisteks teemadeks, millega abivajajad Ainini jõuavad, on ikka see viimasel ajal palju räägitud „oma tee leidmine“. „See teema kõnetab ka mind ennast väga häälakalt, kuna minu isiklik teekond oli samuti väga käänuline. Ning inimesi, kellel sarnane mure, on Eestis

omajagu,“ räägib Ain omast kogemusest.

„Minu juurest on läbi käinud ka mitmed, kellel on probleeme madala enesekindluse ja -hinnanguga. See on siis nii vahva, kuidas inimeste elukvaliteet tõuseb, kui olemasolevat enesepilti upitada.“ Näiteks oli tal eelmisel aastal üks tore klient, kes nägi maailma Aini juurde jõudes ikka väga tumedates värvides. Pärast kolme intensiivset kuud koos töötamist oli tema elu taas ilus kui lill!“ Aini silmad säravad ning ma näen, et see kõik teeb talle jubedat moodi rõõmu. „Oluline on saavutada siseimine tasakaal, siis muutub ka kõik väline,“ selgitab ta.

Hea toob head

„Hea kohtumine kliendiga annab mulle justkui elektrit, sellist tohutult head energiat. Justkui oleksin äsja midagi jube head saanud, nagu väike laps!“ Ain arvab, et see on seotud sellega, et tema tööst on otseselt kasu. „Tihti tullakse minu juurde väsinuna või nukrana ning sessiooni lõppedes ollakse särtsu täis. Kuskilt töö käigus see energia igal juhul tekib, üks pluss üks teeb kokku kolm,“ naerab Ain.

Ain tunnistab, et alguses oli ta päeva lõpuks tegelikult ka ise üsna väsinud. „Arvan, et see oli sellest, et püüdsin uudsele tööle läheneda vana meetodit kasutades ning koostasin päevakavasid ja struktureerisin oma kohtumisi. Mingil hetkel avastasin, et kogu protsessi usaldas ja loomulikku rada pidi toimetades ei teki mul mingit üleliigset energiakulu. Öhtuks tekib küll vä-

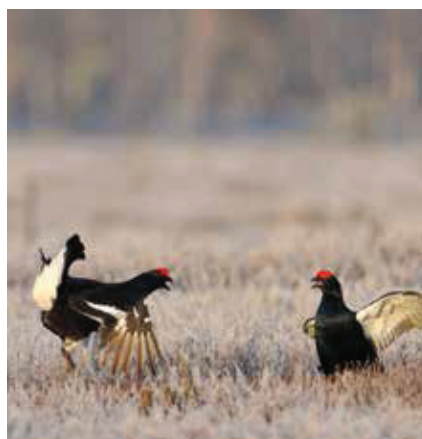

Pangast rappa

Viimase tööna juhtisin Swedbankis liisingu Baltikumi-ülest tootearendusüksust. Meie toonase Eesti, Läti ja Leedu inimestest koosneva meeskonna peamine ülesanne oli liisingutoodete arendamine. Minu igapäev koosnes enamasti erinevatest koosolekutest erinevate osapoolte ja ka oma meeskonna liikmetega.

Kirjeldatud töökorraldusse tekkis aga positiivne ja huvitav nihe juba 2010. aastal, mil mul avanes võimalus mentorluse ukse vahelt sisse piiluda – pangas alustas parasjagu tööd uus IT-juht, kelle kätt mind n-õ hoidma kutsuti, et uue kolleegi sisseelamine juhi- na võimalikult hõlbus ja sujuv oleks. Tookord ei teadnud ma sellest maailmast veel midagi. Mul puudusid igasugused kootsingualased teadmised ja tööriistad, toimetasin tookord paljuski iseenda kõhutunde peal.

Hoolimata vastava väljaõppe puudumisest, sain võimaluse järgneva paari aasta jooksul teha tööd veel nii mõnegi abi ning tuge vajava pangajuhi- ga. Konkreetsem samm mentorluse suunas avanes 2012. aastal, kui osalesin Fontese vastavasisulises programmis, mis võimaldas mul uue põneva valdkonnaga lähemalt tutvust teha. Sain väärtuslikke teadmisi näiteks selle kohta, kuidas kliente toetada ja nende arengut suunata. Avanenud maailm oli minu jaoks väga huvitav, see andis juurde särtsu, jõudu ja sära. Ning juba aasta hiljem tõmbasime koos hea kolleegiga käima pangajuhtide isikliku arengu programmi, mida jooksutasin põhitöö kõrvalt järgnevat kaks aastat. Vot siis hakkasin juba vaikselt tundma, et mentorlus ja kootsing võiks olla minu peamine tegevusala. Hakkasin aru saama, et pangatöö mind enam ei kõnetanud.

simus, kuid see on teistmoodi väsimus. Olla on siiski hea, päevane töö ei jää sinu sisse, vaid see voolab sinust läbi,“ räägib ta.

Ainil on ka üks pikaajalise perspektiiviga unistus. Indiaanlased elavad ja toimetavad mõeldes kogu aeg seitse põlvkonda ette. Näiteks kui puu maha võtta, siis mõtlevad nad selle peale, kuidas see mõjutab nende lastelaste elusid seitse põlvkonda tulevikus: „Unistan, et põlvkonnad

edasi võiksid inimesed saada iseen- daga hästi hakkama, elada üksteise- ga kooskõlas ja teha asju, mida nad tahavad, milleks nad on loodud. Et maailm oleks terviklik ja kõigile ja- guks puhast sööki, õhku ja vett ega oleks sõdu.“ Ain on mõtlik. „Minu tänane tegevus toetab seda mõt- teviisi, aitan inimeste teadlikkuse kasvule kaasa. Mul on tunne, et kui inimene ise on terve ja õnnelik ning teeb, mida tahab, siis pole vaja ka välist tunnustust. Tekib vajadus teisi toetada ja aidata. Kuid kindlasti on selle unistuseni jõudmiseks midagi veel vaja teha ja seda ma alles otsin,“ ütleb ta kokkuvõtteks.